

Pokolenia w praktyce: co nas zaskakuje?

Metoda aktywizująca:

dyskusja

Krótką charakterystyka:

Ćwiczenie ma na celu uświadomienie uczestnikom, jak różne pokolenia mogą inaczej postrzegać i oceniać codzienne zachowania w miejscu pracy. Celem jest zrozumienie, że różne pokolenia mają odmienne priorytety i doświadczenia, które wpływają na ich działania i decyzje. Ćwiczenie pomaga w przełamaniu stereotypów pokoleniowych oraz w budowaniu otwartości na różnorodność w pracy.

Czas trwania: 30-45 min

Cele:

- Zrozumienie, jak różne pokolenia mogą postrzegać te same sytuacje w pracy w różny sposób.
- Refleksja nad własnymi preferencjami i zachowaniami, które mogą wynikać z pokoleniowych przekonań.
- Przełamywanie stereotypów i wspieranie empatii międzypokoleniowej.
- Budowanie świadomości, że zachowania nie są ani dobre, ani złe, ale mogą być interpretowane różnie przez różne pokolenia.
- Poprawa dialogu.

Przebieg aktywności:

1. Wprowadzenie (5 minut):

- Prowadzący wyjaśnia uczestnikom cel ćwiczenia: refleksja nad tym, jakie przekonania i postawy mamy wobec innych pokoleń w miejscu pracy.
- Prowadzący wyjaśnia, że nie ma jednoznacznie „dobrych” i „złych” zachowań – działania zależą od kontekstu pokoleniowego i doświadczenia.

2. Indywidualna refleksja (10 minut):

- Uczestnicy zapisują na kartkach papieru sytuacje, które ich zdaniem są typowe dla ich pokolenia lub innych pokoleń. Zwracają szczególną uwagę na sytuacje, które budzą zdziwienie lub zastanowienie.
- Przykłady sytuacji:
 - Pisanie na laptopie w trakcie spotkania.
 - Naleganie na dokumenty w wersji papierowej.
 - Wysyłanie wiadomości dot. pracy po godzinach.
 - Nagrywanie się na automatyczną sekretarkę.
 - Kwestionowanie decyzji menedżera.
 - Trzymanie zdjęć swoich bliskich na biurku.
 - Stosowanie zdrobnień w imionach podczas rozmów z koleżankami/kolegami z pracy (np. Basieńko, Mareczku, itp.)
 - Sprawdzanie co kilka minut telefonu.

W sytuacji, gdy grupa nie ma pomysłów, możesz zainspirować się przykładami z załącznika do tej aktywności

3. Grupowa dyskusja (15–20 minut):

- Prowadzący pyta uczestników, jakie sytuacje zapisali i prosi, aby opisali swoje odczucia i reakcje na te sytuacje.
- Następnie uczestnicy dzielą się swoimi przekonaniem o tych zachowaniach i próbują odpowiedzieć na pytanie:
Dlaczego tak się zachowuję / tak postępuję?
- Z kolei prowadzący zadaje całej grupie pytanie:
Jak myślicie, z czego wynika takie zachowanie?

4. Podsumowanie dyskusji (5 minut):

- Prowadzący podsumowuje dyskusję, wskazując na różnice w postrzeganiu sytuacji przez różne pokolenia.
- Zwraca uwagę na to, jak różne doświadczenia życiowe i wychowanie wpływają na to, co uważamy za „normalne” lub „akceptowalne”.
- Zakończenie ćwiczenia pytaniem, które ma na celu refleksję:
Jakie błędne przekonania o innych pokoleniach mogły się w nas zakorzenić i jak możemy lepiej zrozumieć perspektywę innych?

Materiały:

- Kartki papieru i długopisy dla uczestników.
- Flipchart lub tablica do zapisania wyników dyskusji, markery.

Wskazówki dla prowadzących:

- Zachęć uczestników do szczerości, ale także do otwartości na inne perspektywy.
- Upewnij się, że wszyscy uczestnicy mają szansę wypowiedzieć się i podzielić swoimi przemyśleniami.
- Moderuj dyskusję tak, aby uczestnicy nie osądzali zachowań, lecz skupiali się na próbie ich zrozumienia.
- Zwróć uwagę na to, że każde pokolenie wnosi coś cennego do pracy zespołowej – to, co może wydawać się dziwne wynika często z różnych doświadczeń życiowych.